

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115222866
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115222866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Kataríny Marčekovej a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, P.O.BOX 48, IČO: 31 335 004, proti žalovanému: T. U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Barát, s.r.o., so sídlom Nitra, Školská 3, IČO: 36 868 639, o zaplatenie 7.463,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. novembra 2017, č. k. 7C/408/2015 - 89, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len "OSP" a od 1.7.2016 ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP") rozsudkom zo dňa 8. novembra 2017, č. k. 7C/408/2015 - 89 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.463,53 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 3% ročne od 11.03.2015 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 260 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy k 20. dňu v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

2. Druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol.

3. Tretím výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Napokon štvrtým výrokom zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Nitra č. k. 7C/408/2015-26 zo dňa 02.09.2015.

5. Po vykonanom dokazovaní zistil, že strany sporu uzatvorili Zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXX 9 05 a stavebnom úvere č. XXXXXXX 1 XX dňa 02.01.2006, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému mimoriadny medziúver vo výške 16 928,90 eura. Žalovaný sa zaviazal do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 5,49 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 77,47 eura a do naspenia 50,00 % cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 101,58 eura. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaný zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 2,90 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 101,58 eura. Žalovaný porušil zmluvne dohodnuté podmienky a stavebný úver prestal riadne a včas splácať. Listom zo dňa 18.02.2015 žalobca vyzval

žalovaného na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaného zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Pretože omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 10.03.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom.

6. Žalovaný si prestal plniť svoje povinnosti, a to splácať stavebný úver riadne a včas, čo žalovaný v konaní ani nepoprel, preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.03.2015. V danom prípade je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na istine úveru sumu 7.421,68 eura, na nezaplatených úrokoch za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sumu v celkovej výške 41,85 eura. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.763,53 eura (zrejme 7.463,53 eura - pozn. odvolacieho súdu). Spolu s touto sumou uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v žalobcom uplatnenej výške 3 % ročne zo sumy 7.463,53 eura od 11.03.2015 do zaplatenia.

7. Pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 2,90% ročne, ktorý požadoval žalobca z dlžnej istiny úveru vo výške 7.421,68 eura od 11.03.2015 do zaplatenia t.j. po zosplatnení úveru, súd dospel k záveru, že žalobcovi patrí nárok na úrok, ale len do dátumu konečnej splatnosti úveru, ktorý v tomto prípade nastal vyhlásením predčasnej splatnosti dňa 10.03.2015. Žalobca ako veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do zosplatnenia úveru s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V prípade, ak je dohodnuté niečo iné v zmluve o úvere, uvedené ustanovenie je neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvnú podmienku, ku ktorej sa žalovaný nemohol vyjadriť, teda nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami sporu. Súd pri zastaní tohto názoru vychádzal z uznesenia IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do konečnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd SR v citovanom ustanovení nekonštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

8. Pokiaľ išlo o obranu žalovaného, že pohľadávka žalobcu zanikla výkonom záložného práva k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou, konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že v čase konania dobrovoľnej dražby, dňa 15.07.2014 pohľadávka žalobcu voči žalovanému nebola ani splatná a v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalovaného dňa 10.03.2015 už nebol žalovaný spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ku ktorej ako prvé bolo zriadené záložné právo Z. - na základe záložnej zmluvy zo dňa 16.12.200, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným a Q. Z. ako záložcami. Zmluvný vzťah strán sporu bol zabezpečený záložným právom zriadenom na základe záložnej zmluvy zo dňa 16.01.2006 v poradí ako druhé. Pokiaľ išlo o námietky žalovaného týkajúce sa priebehu dobrovoľnej dražby a jeho výsledku a výťažku uviedol, že uvedené nie je možné riešiť v tomto konaní. Pokiaľ žalovaný bol toho názoru, že s výťažkom dražby nebolo správne naložené, mal možnosť toto napadnúť a to žalobou o neplatnosť tejto dobrovoľnej dražby. Argumenty žalovaného preto považoval za irelevantné vo vzťahu k tomuto predmetu sporu.

9. Posudzujúc žiadosť žalovaného o platenie žalovanej sumy v splátkach, poukázal na vyjadrenie žalobcu, ktorý sám súhlasil s povolením splátok vo výške 260 eur mesačne. Žalovaným požadovanú sumu splátky 150 eur mesačne považoval za neprimeranú, a to s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania žalovaného ako dlžníka s platením a dobu, po ktorú týmto spôsobom dôjde k zaplateniu dlhovanej sumy. Súd preto povolil žalovanú sumu platiť v splátkach vo výške 260 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy k 20. dňu v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Je daná finančná zodpovednosť žalovaného, aby platil splátky v stanovenej výške a včas, pretože omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia.

10. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mal za to, že žalobca mal úspech v celom rozsahu, spočívajúcom v istine a

práve jej výška je rozhodujúca pre výpočet trov konania. Neúspech žalobcu spočíval v časti, týkajúcej sa príslušenstva, predstavujúcom úroky, ktoré s poukazom na priznanú výšku dlžnej sumy predstavujú zanedbateľnú časť, a preto súd ustálil, že žalobcovi patrí plná náhrada trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, 2 a 3, § 53 ods. 2, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (OZ), § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

12. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok za úver vo výške 2.90% ročne zo sumy 7.421,68 EUR od 11.03.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a zároveň rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

13. Konštatoval, že zmluva o úvere je absolútny obchod, a bez ohľadu na povahu účastníkov úverového vzťahu sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. K tvrdeniam okresného súdu, že na daný právny vzťah sa majú prednostne aplikovať ustanovenia občianskeho práva v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uviedol, že uvedené ustanovenie bolo novelizované a toto pravidlo bolo zavedené do Občianskeho zákonníka - zákonom č. 102/2014 Z. z. (čl. II) v spojitosti so zákonom č. 151/2014 Z. z. (čl. IV.) podľa ktorej „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka nadobudlo účinnosť až 1.4.2015. Pretože v uvedenej novele absentujú intertemporálne ustanovenia, ktoré by riešili časovú úpravu uvedenej novely, žalobca má za to, že nie je možné predmetnú právnu úpravu použiť spätne, tak ako naopak uvádza okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

14. V zmysle § 502 Obchodného zákonníka je dlžník od doby poskytnutia peňažných prostriedkov povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Dlžník je teda povinný s vrátením poskytnutého úveru zaplatiť aj dojednané úroky a to do dňa úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov. Povinnosť dlžníka platiť dohodnutý úrok za úver zaniká až úplným vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov.

15. V danom prípade žalobca bol nútený uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov. V prípade, ak by porušením povinnosti dlžníka, v dôsledku ktorého žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, zanikol veriteľov nárok na zaplatenie úrokov za úver, dlžník by prakticky porušením povinnosti získal pre neho výhodnejšie postavenie, lebo by sa „zbavil“ povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie.

16. Okresný súd svojím rozhodnutím umožňuje, aby žalovaní užívali peňažné prostriedky, ktoré dostali od žalobcu bezodplatne, keďže žalobcovi nepriznal nárok na riadny úrok, ktorý predstavuje odplatu pre žalobcu za to, že žalovaným poskytol peňažné prostriedky.

17. Priamo z ustanovení § 497 a § 502 Obchodného zákonníka vyplýva, že úrok z úveru je vlastne cena - odplata za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov. V závere poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktoré podľa neho nemožno brať v prospech argumentov súdu.

18. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP") po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej

inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výrokoch vecne správne potvrdil.

20. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

21. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

23.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 187 ods. 2 CSP).

24. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

25. Súd prvej inštancie v preskúmanej veci správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd, správne tiež aplikoval právne predpisy ako aj judikatúru a vo veci aj správne a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšku žaloby, uvedenými v jeho odôvodnení.

26. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

27. Na margo vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že zmluvný úrok je plnenie, ktoré má akcesorickú povahu a je spojený s istinou úveru, od ktorej závisí aj samotný zmluvný úrok. Zmluvný úrok je vlastne odmena veriteľa za poskytnutie finančných prostriedkov dlžníkovi. Ak teda veriteľ poskytne dlžníkovi úver, má nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru ako aj právo na zmluvné úroky, ak sa tak s dlžníkom dohodli, a to v dohodnutej výške. Úrok z omeškania je však odlišným právnym inštitútom oproti úroku z úveru a je definovaný v ustanovení § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého "Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis".

28. V preskúmanej veci predmetom odvolania bol úrok z úveru vo výške 2,9% ročne zo sumy 7421,68 eura od 11.3.2015 do zaplatenia teda bolo potrebné posúdiť, či žalobca ako veriteľ, ktorý zosplatnil úver, má naďalej po zosplatnení od žiadaného obdobia 11.3.2015 nárok aj na zmluvné úroky.

29. Splatením úveru sa rozumie vrátenie úveru veriteľovi aj s úrokmi z úveru, ak boli dohodnuté medzi veriteľom a dlžníkom, pričom úroky z úveru treba chápať ako odplatu za poskytnutý úver. Zosplatením úveru je však treba rozumieť určenie splatnosti celého dlhu, ktorého plnenie bolo dohodnuté v splátkach. Pri zosplatení úveru s dohodnutými úrokmi z úveru teda dochádza k zrušeniu povinnosti splácať dlh v splátkach, v ktorých boli zakomponované úroky z úveru a veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie istiny úveru, vrátane úrokov z úveru, ktoré boli kapitalizované ku dňu zosplatenia úveru. Veriteľ má tak právo získať hneď späť požičanú peňažnú sumu a dlžník, v danom prípade spotrebiteľ, už nemá žiaden právny titul na to, aby mal naďalej veriteľom poskytnuté finančné prostriedky a veriteľ už nemá právo, aby si voči dlžníkovi uplatňoval nárok na úroky z úveru, ktoré by mu patrili, keby ich naďalej mal u seba dlžník, v danom prípade spotrebiteľ. Odvolací súd zastáva právny názor, že po zosplatení úveru už veriteľ nemá nárok na úroky zo splátok úveru po zosplatení, keďže od zosplatenia úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania.

30. Ak teda spotrebiteľ už po zosplatení úveru nemá právny titul mať u seba peňažné prostriedky z úveru, potom už ani nie je dôvod na to, aby dodávateľ (veriteľ) inkasoval úroky z úveru, ktoré by mu patrili len vtedy, ak by ich oprávnené mal a užíval ich dlžník (spotrebiteľ). V opačnom prípade by došlo k ústavne nekonformnému a nezákonnému stavu, kedy by sa de facto popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny v obsahu záväzku (zosplatenie úveru) a veriteľ by mal právo na úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo, avšak spotrebiteľ by nemal garantované žiadne práva, ktoré by mu vyplývali zo zmluvy pred takouto zmenou.

31. Jednorazovým zosplatením úveru zo strany dodávateľa vzniká spotrebiteľovi povinnosť vrátiť celú sumu poskytnutého úveru, navýšenú o úroky ku dňu zosplatenia a ak potom (po zosplatení) spotrebiteľ omešká s plnením, má dodávateľ (veriteľ) nárok len na úroky z omeškania zo sumy uvedenej v zosplatení.

32. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že ak by došlo k dohode medzi dodávateľom (veriteľom) a spotrebiteľom (dlžníkom) o tom, že spotrebiteľ má popri úrokoch z omeškania platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky z úveru od zosplatenia až do splatenia úveru, takáto dohoda by spôsobovala značnú nerovnováhu na škodu spotrebiteľa, ktorého postavenie by výrazne zhoršovala a tak by vyvolávala hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany, ktorou spotrebiteľ nesporne je. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. Tento výklad považuje za ústavne akceptovateľný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (pozri uznesenie IV. ÚS 476/2012-14 zo 18. septembra 2012).

33. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietavej časti výroku rozsudku zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

34. K tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že žalobca má nárok na odplatu v podobe riadnych úrokov dohodnutých v zmluve v zmysle Obchodného zákonníka odvolací súd poznamenáva, že toto právo mu nebolo upreté, pokiaľ ide o dohodnuté úroky do zosplatenia istiny, avšak iná je situácia, pokiaľ ide o nárok na úroky z úveru po zosplatení úveru, na ktoré už nárok nemá, keďže úrok z úveru je cena peňažných prostriedkov, ktoré poskytovateľ úveru dáva do dispozície toho, kto úver prijíma na dohodnutú dobu, a teda ak dôjde k zosplateniu úveru, dochádza tým aj k zmene v obsahu tohto záväzkového vzťahu ohľadne dohodnutej doby, a práve preto už nemôže veriteľ požadovať úroky z úveru po zosplatení, ale má nárok len na úroky z úveru do zosplatenia úveru, keďže na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy majú použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa mali použiť normy obchodného práva, v danom prípade Obchodného zákonníka.

35. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014 "Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou."

36. Vzhľadom k hore uvedeným právnym záverom odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

37. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP) odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trov nevznikli.

38. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).